Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 184 (1684) ♦ Середа, 1 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

Вітаємо маріонеток і ляльководів. Справжніх. У них — ювілей

Київському державному театрові ляльок — 70. Цінним ювілейним подарунком колективові та глядачам стало нове приміщення. Уже розпочинаються реставраційні й будівельні роботи. Глава Київської міськдержадміністрації Олександр Омельченко пообіцяв, що візьме будівництво під свій патронаж.

Директор театру, заслужений працівник культури України Микола Петренко розповів, що ювілей святкуватимуть гучно — проведенням четвертого міжнародного фестивалю лялькових театрів, в якому своє мистецтво покажуть колективи з багатьох країн світу. А київські маріонетки і ляльководи добре знані за рубежем.

Цьому прадавньому мистецтву, утім, ми завдячуємо не лише за казковість, а й за те, що воно збагатило політичну термінологію людства: куліси, ниточки, вертеп, ляльки, маріонетки, театр...

Скільки коштує проголосувати?

48,2 % населення України на наступних парламентських виборах віддадуть свої голоси за представників лівих сил. Про це свідчать результати опитування, здійсненого Центром дослідження регіональних проблем «Євразія».

12,4 % респондентів віддадуть свої голоси радикальній УНА-УНСО; 5,5% — представникам Народного руху, 3,6 % — Народно-демократичній партії України, 1,2 % — іншим демократичним партіям.

27,4 % опитаних заявили, що нікому не довіряють взагалі і скоріше за все голосувати не підуть; 32 % виявили бажання продати свої голоси будь-якій партії, що заплатить (свій голос вони оцінюють у розмірі від 20 грн. до 400 дол.). 70 % респондентів сподіваються на покращання життя після виборів, у яких тепер візьмуть участь політичні партії, повідомляє Інтерфакс-Україна.

Наші представники пожвавили б роботу ОБСЄ

Сьогодні завершується робочий візит делегації послів «трійки» ОБСЄ. Делегацію прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. За словами глави делегації посла Карстена Петерсена (Данія), «мета відвідин — знайти відповідь на два основні запитання: як Київ оцінює допомогу ОБСЄ у розв'язанні внутрішньоукраїнських проблем, а також обговорити перспективи подальшого співробітництва».

Як відзначив Олександр Мороз, в Україні високо цінують діяльність ОБСЄ, хоча «ліпше провадити політику так, щоб усі спірні питання розв'язував український закон». Щодо роботи ОБСЄ, то Олександр Мороз вважає: ця структура працювала б ще активніше, якби в її апарат, секретаріат прийшли наші представники. На думку Голови ВР, «найважливіше завдання, що стоїть перед ОБСЄ, — це вироблення системи безпеки в Європі. З великою повагою ставлюся до всіх міжнародних організацій, але, як на мене, немає іншої такої міжнародної структури, якій було б під силу реалізувати це завдання». На думку О. Мороза, надійну систему безпеки можна виробити тільки з урахуванням інтересів усіх держав.

Зустріч президентів

Президент України Леонід Кучма прийняв Президента Латвійської Республіки Гунтіса Улманіса, який перебуває в Україні на відпочинку.

Під час бесіди Президент Латвії підтримав пропозицію Президента України про проведення зустрічі керівників країн Балтійсько-Чорноморського регіону і наголосив, що популяризуватиме ідею проведення такої зустрічі серед лідерів інших держав. Леонід Кучма повідомив про підтримку цієї пропозиції багатьма зарубіжними політичними лідерами і громадськими діячами.

Співрозмовники підтвердили, що двосторонні українсько-латвійські відносини останнім часом розвиваються досить динамічно і висловилися за те, що їм потрібен черговий імпульс. Були розглянуті також відносини з країнами СНД і в тому числі — України і Російської Федерації.

Крим, Рим і... фортеп'яно

Сьогодні — Міжнародний день музики

Ольга і Юрій Щербакови — п'ятиразові переможці міжнародних конкурсів у Римі. Цей фортеп'янний дует спочатку посів абсолютне перше місце у жанрі гри в чотири руки, потім — у жанрі гри на двох фортеп'яно. Ці конкурси 1992—1993 років у Римі визначили й подальшу долю музикантів. У п'ятому музичному інтернаціональному турне, а цей конкурс проводиться одночасно у 18 містах різних країн світу, Ольга і Юрій Щербакови посіли третє місце. Незвичайність цього конкурсу полягає у тому, що відбувається він протягом півроку. Журі переїздить з одного міста в інше, щоб відібрати лише шість пар музикантів з 80 дуетів. Серед шести кращих визнано і наших співвітчизників Ольгу і Юрія Щербакових. Та не все залежало тільки від журі. Оцінку давали і глядачі півфінального концерту-конкурсу в Римі. Вони виставляли бали всім учасникам цього захопливого дійства шести дуетів.

(Закінчення на 8-й стор.).

Лист на першу сторінку

Чи нам стало скучно жити?

Дізналася, що з наступного року відмінено всі закордонні паспорти старого зразка й подумала: знову Кабмін продемонстрував непорядність. Паспорт отримувала 1994 року. Тоді новий паспорт уже затвердили, але не видавали: чи нових бланків бракувало, чи вирішили спершу реалізувати старі, бо ж шкода видатків. Ми протестували, вимагали нових, та нас щиро запевнили, що ці паспорти будуть дійсні п'ять літ, а згодом обміняти їх не буде жодної проблеми. І раптом... як грім серед ясного неба. Навіщо було створювати ажіотаж? Чому не можна було обміняти поступово, із закінченням терміну чинності? Чи нам стало скучно жити — мало проблем, то Кабмін вигадав ще одну. Паспорти, до речі, видають не безплатно.

Т. ПАРХОМЕНКО.
Київ.

(Матеріал «Перепустка за кордон» читайте на 4-й стор.).

P. S.

- Сьогодні на науково-практичній конференції буде обговорено проект програми Всеукраїнського перепису населення.
- Міжнародний фестиваль «Східний експрес», що відкривається в Харкові, представить глядачам вистави, нові художні й документальні фільми, концерти сучасної музики.
- Президент південнокорейської корпорації «ДЕУ» Кім У Джунг відвідає Запоріжжя для обговорення питань створення СП «ДЕУ—АвтоЗАЗ».
- У Старих Петрівцях Вишгородського району Київської області введено в експлуатацію комплекс з виробництва чипсів.

У номер

Ми все ще розраховуємо на «Велику сімку»

Як повідомив заступник голови постійної делегації України в Міжпарламентській Асамблеї Ради Європи Анатолій Раханський, на засіданні останньої сесії прийнято звернення до країн «Великої сімки» щодо активізації зусиль, що стосуються пом'якшення наслідків Чорнобильської катастрофи. У ньому, зокрема, зазначено, що Чорнобильська катастрофа — безпрецедентна за своїми масштабами і наслідками аварія XX століття — забрала десятки життів, прирекла на страждання мільйони людей, змусила їх жити в постійній тривозі за майбутнє, долю своїх дітей і поколінь.

Спричинені Чорнобилем проблеми залишаються актуальними і в нашій державі, і в світі. Величезні площі у 74 районах 12 областей України забруднені цезієм-137 понад 1 кюрі на квадратний кілометр. На її території налічується 3 млн. 200 тис. потерпілих, у тому числі 350 тис. учасників ліквідації наслідків аварії.

Україні конче потрібно підтримувати безпеку і вирішити подальшу долю особливо небезпечного об'єкту «Укриття», який слід переобладнати на екологічно безпечну систему, а також доводиться мати справу із зоною відчуження — 800 могильниками високорадіоактивних відходів, спорудженних в гострій фазі аварії.

Ці та інші гарячі ділянки наслідків аварії потребують величезних коштів і матеріальних ресурсів. Лише в останні роки витрати на ліквідацію наслідків аварії в державі перевищили суму, еквівалентну декільком млрд. доларів США. Без розв'язання всіх цих питань радіаційний захист населення не можна вважати гарантованим.

Чорнобильську проблему вважають комплексною. Тому закриття ЧАЕС необхідно розглядати в комплексі з іншими проблемами і забезпеченістю їх надійним фінансуванням. Ми розраховуємо, що завдяки зусиллям урядів країн «Великої сімки», міжнародних організацій світове співтовариство зробить рішучі кроки, спрямовані на ліквідацію наслідків найзначнішої техногенної і екологічної катастрофи в історії людства.

Прес-служба Верховної Ради України.

На перше місце поставили себе

Подальшу долю районних рад майже одночасно розглядали на сесіях міських рад народних депутатів у Миколаєві та в Одесі. Більшістю голосів прийнято рішення: під час виборів наступного року районні ради в обох містах не створювати. До речі, в Одесі уже діють районні адміністрації, безпосередньо підпорядковані міськвиконкомові та міському голові, а райвиконкоми ліквідовано. Ідею повної муніципалізації влади починають втілювати і в Миколаєві. На жаль, в обох випадках не вважали за потрібне послухати з цього приводу думку широкого загалу, тобто територіальних громад. Щоправда, статтю 5 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» не порушено. Адже в ній сказано: «У містах з районним поділом за рішенням територіальної громади міста або міської ради відповідно до цього закону можуть утворюватися районні в місті ради». А можуть, виходить, і не утворюватися. У розв'язанні цього непростого питання на першому місці — думка територіальної громади. А вже на другому — міської ради. В Миколаєві та Одесі депутати міськрад поставили на перше місце себе.

Правду скажемо... неформально

ТОВАРООБІГ у торгівлі між Україною та Росією зменшується, триває тенденція витіснення українського товаровиробника з російського ринку, російські ЗМІ висвітлюють події в Україні за принципом: або нічого, або погане...

Ця та інша гірка правда про стосунки двох сусідніх держав могла пролунати лише поза офіційними рамками, у так званій неформальній обстановці, котрою і стала консультативна зустріч у Києві «Росія і Україна на шляху стратегічного партнерства».

Зустріч була досить представницька — секретар РНБОУ Володимир Горбулін, віце-прем'єр Сергій Тигипко, постійний представник Президента України у ВР Роман Безсмертний, заступники міністра закордонних справ Борис Гудима і Костянтин Грищенко, народні депутати України — з української сторони, міністр РФ зі співпраці з країнами СНД Анатолій Адамішин, Надзвичайний і Повноважний Посол РФ в Україні Юрій Дубінін, член президентської Ради, заступник директора Інституту Європи РАН Сергій Караганов та інші — з російської. Та, очевидно, саме присутність отих інших — а це впливові банкіри, бізнесмени, економісти — і визначала прагматичний характер розмови.

Саме за таких обставин зміг поєднати у собі два начала — учорашнього банкіра — керівника «Приватбанку», і сьогоднішнього державного мужа віцепрем'єр Сергій Тигипко. Він загострив розмову відвертою і справедливою заявою: стосунки між Україною і Росією поки що не поліпшуються, його як прагматика не задовольняє зменшення товарообігу між обома державами, перепони у виході на спільні ринки збуту, через що там з'являються товари третіх країн, тощо. Він назвав конкретні проблеми, котрі можуть поставити «жирну крапку» у стосунках двох братніх держав. Це проблеми збереження присутності РФ на українському ринку, доступу Росії до українського транзиту, до дешевих українських товарів, вплив на високотехнологічні галузі України тощо.

Досить відвертий як для дипломата був і виступ заступника глави нашого зовнішньополітичного відомства Бориса Гудими, котрий, подякувавши росіянам за розблокування 10 мільйонів доларів наших вкладів в колишньому Зовнішекономбанку СРСР, нагадав про недружні заяви росіян стосовно участі України у спільних з НАТО навчаннях, про вочевидь тенденційну довідку щодо становища російськомовних громадян України, про необ'єктивність ЗМІ у висвітленні українського життя....

Звісно, що гості з Росії багато що з цього спростовували, дечим «шпигнули» й українську сторону. Але було схоже, що вони налаштовані більше не на обмін претензіями, а на вироблення дійових механізмів реалізації травневого договору між Україною і РФ та укладених домовленостей, тобто виходу із ситуації. Ці шляхи мають пролягати у бік зближення податкового законодавства, недопущення тарифної дискримінації, підтвердження конкретними діями Ашгабадських угод, котрі, як було сказано, поки що не діють. Було висловлено цікаву думку про подолання проблеми з фінансово-промисловими групами і розв'язання покладених на них завдань шляхом кооперації у тій само ракетобудівній, верстатобудівній галузях.

Подальшу розмову учасники зустрічі вирішили проводити за зачиненими дверима — без присутності представників ЗМІ.

З допоміжних матеріалів, розданих журналістам, відомо, що, окрім вироблення прагматично конкретних заходів поліпшення україно-російських відносин, учасники зустрічі запланували прийняти і відповідне звернення до президентів Росії та України.

До речі, за словами Юрія Дубініна, на фінішну пряму виходить процес підготовки першого офіційного візиту Президента України Леоніда Кучми до РФ, котрий має відбутися в січні наступного року.

Анатолій БЕНЬ.

ЗАКОН — ЯК ВІРШ

ГОЛОВА Вінницької облради народних депутатів Іван Боднарчук вважає, що Закон «Про місцеве самоврядування» керівники рад на місцях повинні знати, як вірш. Вивченню основного документа життя ради присвячені наради-семінари голів сільських, селищних, міських рад (відповідно до нового закону їх посади мають інші назви: сільський голова, селищний голова, міський голова). Такі зібрання відбулися у Томашпільському, Оратівському, Тульчинському, Козятинському, Барському, Теплицькому і Могилів-Подільському районах. На них запрошували керівників рад кількох районів. Крім голови облради і його заступника. У їх роботі брали участь керівники або заступники майже всіх управлінь облдержадміністрації. Підсумки коментує головний консультант Секретаріату Верховної Ради у Вінницькій і Хмельницькій областях Микола МАЛЮТА:

— В області налічується 703 сільських і селищних ради. Кожен з тих, хто їх очолює, отримали перед початком семінару два тексти закону: один у вигляді брошури, виданої парламентським видавництвом, другий — надрукований у газеті ради «Панорама». Їм також роздали матеріали з практики діяльності органів місцевого самоврядування, де йдеться про досвід кращих рад. До речі, учасникам семінару було надано можливість побувати у таких радах. Тобто, крім теоретичної частини, вони відвідували, як правило, 5—6 населених пунктів, де знайомилися з роботою 10—12 об'єктів.

Які питання найчастіше порушували учасники семінару? Я особисто виокремив дві проблеми — формування і наповнення бюджету та земельну. Відрадно, що приблизно 10 відсотків місцевих рад самі навчилися заробляти гроші. За рахунок власних коштів вони утримують свій виконавчий апарат, соціальну сферу. Звідки беруть гроші? Показовим є приклад діяльності Іванівської сільради Калинівського району, де навчилися насамперед ефективно використовувати землі запасу і землі резерву. Саме земля — основа комунальної власності ради — є тим головним джерелом, звідки розпорядливі керівники рад черпають кошти.

На жаль, у більшості сільрад керівники не хочуть переобтяжувати себе зайвими клопотами. Виділені землі вони передали у постійне користування колективним сільгосппідприємствам. А що буде з такою землею, коли, скажімо, КСП реформується? Зрештою, в області й досі не передано до земель запасу і земель резерву ту кількість сільськогосподарських угідь, що передбачено чинним законодавством.

Вважав би також за доцільне привернути увагу до одного з фактів порушення нового закону. Всупереч статті 11 (розділ V «Прикінцеві та перехідні положення») 16 голів районних рад із 26 і понині поєднують посади керівників державних адміністрацій.

Насамкінець ще про одну пропозицію. Досконало знати закон повинні не лише керівники рад, а й ті, хто працює у їх виконкомах. Вони, на мою думку, мали б пройти атестацію з вивчення, а особливо застосування нового закону на практиці.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Народний депутат України Леонід ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ:

«МЕНТАЛЬНІСТЬ У НАС НОРМАЛЬНА.

НАРОДНИЙ депутат України, позаштатний радник Президента України, кандидат юридичних наук Леонід Михайлович Черновецький подав на розгляд парламенту радикальний податковий законопроект. Це й стало приводом для розмови із журналістом.

— Леоніде Михайловичу, 11 вересня ц.р. ви подали на розгляд Верховній Раді України проект закону України «Про внесення змін і доповнень до статей 6 і 11 Закону України «Про податок на додану вартість». У чому його суть?

— У підготовленому мною законопроекті про внесення змін і доповнень до Закону України «Про податок на додану вартість» дві новели: зниження розміру податку з 20 до 5 відсотків і гарантія збереження п'ятивідсоткового оподаткування доданої вартості протягом п'яти років.

Я глибоко переконаний, що саме такий розмір ПДВ дасть змогу розблокувати нинішню ганебну для країни ситуацію загальної злиденності та масових банкрутств, піднятися з колін державним фабрикам і заводам, сільськогосподарським підприємствам, вийти з «тіні» підприємцеві. Підприємства, звільнившись від непосильного податкового ярма, запрацюють; до державного та місцевих бюджетів почнуть надходити кошти і у вигляді податків на прибуток, на зарплату, і, власне, податку на додану вартість. І ніхто не переконає мене в тому, що державі вигідніше взагалі не мати надходжень до бюджету за 20-відсоткової ставки ПДВ, аніж мати їх за 5-відсоткової. Божевільний (може, й злочинний стосовно своїх домочадців) хазяїн, який, знаючи, що й завтра знадобиться вовна, сьогодні здирає шкуру з вівці.

Зазначу, що в Швейцарській Конфедерації, найблагополучнішій країні Європи, ПДВ становить 6 відсотків, а життєвий рівень там значно вищий, аніж у Франції та Італії, де податки, хоча й менші за наші, та все-таки досить великі. В той же час у Франції, Італії, Німеччині названий податок сягає 60 відсотків, у результаті чого в цих країнах сьогодні проблеми з несплатою податків, корумпованість чиновників, соціальні програми в них незрівнянно слабкіші за швейцарські. Ось вам і приклад негативного впливу піднімання розміру ПДВ на економіку навіть у таких стабільних, порівняно з Україною, державах.

— **Швейцарія справді благополучна країна з економікою, що устоялася віками. Там законослухняне населення, дисципліновані платники податків. Чи спрацює цей принцип у нас, за умов правового нігілізму, звичного вже масового ухиляння від сплати податків?**

— В Україні ніколи ще за весь час існування підприємництва не намагалися використати розумні податкові ставки. Під податковий прес разом з приватними підприємцями потрапили й підприємці державні. Практично держава оголосила виробникові «війну на винищення», сьогодні немає ні миру, ні перемир'я. Тому стверджувати, що наші платники по-

Врожай-97

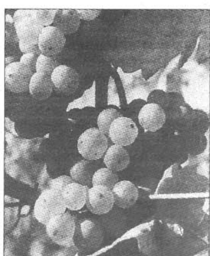
Лоза так і не обросла дивідендами

У Криму масове збирання винограду почалося пізніше звичайного. Виришували дилему — збирати зелений, доки не погнив під сувільними дощами, чи чекати кондиції цукристості. Хмарне літо затримало визрівання грон.

Вони нині менші за розміром, з вкрапленнями підгнилих ягід. За підрахунками фахівців, третину врожаю зіпсовано. Грона навіть сортового винограду йдуть на переробку. Але гарного вина з нього не зробиш — не та якість. Сусло у кращому випадку годиться на коньячні спирти, а загалом — на ординарні виноматеріали.

Урожай очікується на рівні торішнього — 120 тисяч тонн. Порівняно з сімдесятими роками виробництво винограду на сонячному півострові скоротилося вшестеро. Через щорічне зниження обсягів сировини лихоманить державні винзаводи. Їх виробничі потужності завантажені нині лише на 5 %.

До речі, збирають виноград у «кращих» традиціях минулих років — руками учнів і студентів. Декотрих, відсунувши початок навчального року, «зірвали» із занять аж на півтора місяця.

Один із шляхів відродження галузі, вважають в автономії, у зміщенні асоціації виноградарів і винобів Криму, яка об'єднує понад 250 господарств. До неї аграрники тяглися, доки її підтримував Київ. Забезпечував можливість безплатно отримувати саджанці, дріт, оплачував догляд молодої лози впродовж п'яти років — до першого врожаю. Два роки тому піклування припинилося. Водночас галузь почала стрімко занепадати. Нещодавно у столиці вирішено такі фінансові надходження знов поновити.

І дуже вчасно, адже з чверті тисячі господарств, які плекають лозу, багатими врожаями можуть похвалитися чи не три десятки. Саме вони доводять, що виноградарство — високорентабельна справа.

І наостанок — ще один чинник, який паралізує розвиток галузі — відсутність закону про виноградарство. У зв'язку з нагальною потребою порятунку виноградних плантацій і виноробства та боротьби з фальсифікацією винопродукції ухвалити такий закон, вважають в Міністерстві сільського господарства автономії, необхідно якнайшвидше. А ще скерувати на розвиток виноградарства від реалізації винопродукції 50 % акцизного збору за прикладом Молдови і Російської Федерації. У цих державах відразу після прийняття відповідних заходів процеси відродження галузі відбуваються прямо на очах.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Віват, «королево»!

Відомо, що хлібороби Одещини нині одержали найбільший за часів незалежності валовий збір ранніх зернових —2 мільйони 580 тисяч тонн. Врожайність — 33,1 центнера зерна з гектара. Голова обласної ради і облдержадміністрації Руслан Боделан переконаний, що остаточно зерновий врожай-97 сягне 3 мільйонів тонн. «Доважок», в основному, дасть кукурудза.

У Саратському районі, наприклад, її одержують в середньому по 51 центнеру з гектара. А в тутешньому КСП «Перемога» — по 78. За врожайністю кукурудза справді-таки стала «королевою» полів. У цьому районі, зважаючи на таку віддачу, перевели із силосної в зернову понад 2 тисячі гектарів цієї культури. При цьому худобу не обділили — на кожну корову заготували більш як по 15 тонн силосу.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ЦУКОР: НЕ СОЛОДШИЙ, АЛЕ ДОРОЖЧИЙ

Встановлена ціна на цукор та цукрові буряки цьогорічного врожаю не знизиться, повідомили в Національній асоціації цукровиків України. Як пояснив начальник управління асоціації В'ячеслав Хіхловський, підставою для виникнення чуток про здешевлювання продукції стали внесені в серпні зміни до постанови Кабінету міністрів № 490 від 24 травня цього року, якою регламентовано виробництво цукру в Україні для внутрішніх потреб і зовнішнього ринку.

Проте, зауважив В'ячеслав Хіхловський, ціну на цукор визначила спеціально створена Міжвідомча комісія з питань регулювання ринку цукру. Згідно з її розрахунками, ця ціна становить 1190 гривень за тонну цукру та 84 гривні за тонну цукрових буряків (з урахуванням податку на додану вартість). Саме на неї орієнтуватимуться виробники цукру та бурякосіючі господарства при взаєморозрахунках та реалізації продукту на внутрішньому ринку. Тобто дорожче продавати, можливо, й зможуть, але якщо вирішать реалізовувати продукцію дешевше, то різницю покриватимуть з власної кишені. На зовнішньому ринку цукор будуть продавати за ціною, яка складатиметься там на момент його реалізації.

Ольга МАРЧУК.

Ан-140 підкоряє конкурентне небо

АНТК імені О. Антонова виграв у Ірані тендер на виробництво літака Ан-140, що його заплановано розпочати в Ісфахані навесні наступного року.

Угода з Тегераном передбачає щорічне поагрегатне складання в Ірані 12 літаків цивільної та військової модифікацій. Про це повідомив російські ЗМІ поінформований представник української авіаційної промисловості. За його словами, всього в Ірані з комплектувальних, що надходитимуть з України (серійне виробництво буде розгорнуто в Харкові), складатимуть до сотні літаків Ан-140.

Конфіденційні джерела російських та українських ЗМІ повідомляють також про закупівлю Іраном у Києва 10 військово-транспортних літаків Ан-74Т-200 з укороченими злетом і посадкою.

Люди, як птахи. Гуртуються

Створено асоціацію виробників та переробників рису «Український рис»

Знайомий науковець — китаєзнавець — розповів, що серед китайців укоренилася звичка вітати одне одного не словами «Як поживаєте?», а фразою «Чи їли ви сьогодні рис?». Це і не дивно, адже рис — хліб для двох третин населення землі.

Наша держава також належить до рисосіючих. Цю культуру вирощують в Одеській, Херсонській областях та Республіці Крим. Наступний рік з цього приводу подарує невеличкий ювілей: Крим відзначить 35-й сезон рисосіяння на півострові. Причому, середня урожайність культури за ці роки становить 52 центнери з гектара. Цьому показнику можуть позаздрити навіть «рисові кити» світу.

Окремо варто сказати про якість українського рису. Вона на порядок вища за якість того, урожай якого збирають двічі—тричі на рік. Чому? Тут усе залежить від періоду стиглості. У нас він, хоч і найдовший, але завдяки йому підвищується якість зерна. Як запевняють спеціалісти, Україна сама майже в змозі забезпечити власні потреби в цій культурі. Варто тільки повернутися обличчям до галузі, а не до іноземного виробника, що спостерігається в нас останнім часом. Дедалі частіше чиновники від Мінсільгосппроду, немов музиканти під диригентську паличку, наперебій твердять: «Вітчизняний рис нам не потрібний...». Як наслідок, посіви рису скорочуються. Тільки торік у Криму вони зменшилися на 15 відсотків, в Одеській області — на 21 відсоток, Херсонській — на 67. Водночас європейські країни збільшують власне виробництво рису.

У нас дехто з тих, хто приймають рішення, поділився наболілим народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з питань АПК, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолій Даниленко, не бачить далі свого носа. Так, рис вирощувати не просто, навіть важко. Це досить тендітна культура. Але за 60 відсотків першосортного рису рентабельність галузі майже сорокапроцентна. Необхідно підтримати вітчизняного рисовиробника та переробника і вкласти в галузь кошти.

Інакше через 5—6 років на кримських землях довкола Сиваша не ростимуть навіть бур'яни (сьогодні тут налагоджено сівозміну, і рисові поля через рік засівають іншими сільськогосподарськими культурами). Сіль знову підніметься на поверхню, і багаторічна праця людей, які відвойовували солоні землі, пропаде... А чи подумали противники вітчизняного рису про соціальні наслідки. Куди подітися, де знайти застосування майже 50 тисячам працівникам галузі... Запитання залишаються без відповіді. Сподіваємося, поки що.

Бо рисівники держави вирішили об'єднати свої сили. Гуртом легше відстоювати права. За ініціативою Української академії наук національного прогресу (УАННП) та Красноперекопської райдержадміністрації було створено асоціацію «Український рис». На установчих зборах у Красноперекопську її головою обрано президента УАННП Олексія Оніпка.

Один із директорів КСП Херсонщини, виступаючи на зборах, навів приклад із життя птахів. У його селі є кілька гнізд лелек. Розміщені вони далеченько одне від одного. Птахи рідко спілкуються. Аж перед дорогою в теплі краї, підмітив голова, збираються вони до купи, формують журавлиний клин і вирушають у нелегкі випробування. І люди, як птахи. Перед випробуваннями, небезпекою, далекою дорогою також гуртуються. Щоб перемогти тимчасові негаразди.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Красноперекопськ.
Республіка Крим.

І ПОДАТКИ МАЮТЬ БУТИ НОРМАЛЬНІ»

датків чесно не платитимуть податки, повторю, в розумних межах, принаймні, некоректно.

Щодо цієї проблеми оглянімося на досвід Сполучених Штатів Америки. Загальновідомо, що в цій країні діє вивірена, обгрунтована науково і перевірена десятиріччями податкова система. Зроблено все, щоб по-справжньому, а не в лукавих деклараціях, з різного калібру трибун, розвивати виробництво, підприємництво, захищати вітчизняного виробника. Водночас чудово поставлено контрольний апарат і ухиляння від сплати податку — для громадянина пляма, що фіксується в багатьох реєстрах. Не платити податок там вважається ганебним з точки зору громадської думки і небезпечним з точки зору кримінального покарання. В США громадянин, який платить великі податки, пишається цією обставиною: великі податки — доказ його заможності, працездатності, основний показник рейтингу в суспільстві. Все поставлено з голови на ноги: від багатого громадянина, багатої сім'ї — до багатої держави.

— Вам можуть заперечити, мовляв, у нас, українців, інша ментальність.

— Люди, які вважають ментальність громадянина України шкідливою, — або дурні, або негідники. Ментальність у нас нормальна. Якщо й казати про «іншу ментальність», то це слід робити стосовно держави та її чиновників.

Настав час відмовитися від ментальності держави ненормальної, порочної, прищеплювати цивілізовані норми відносин громадянина і держави, держави і підприємця.

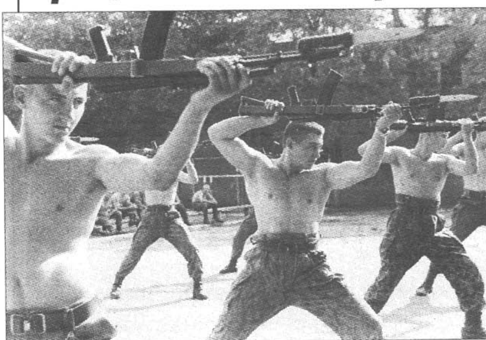
Проте проблема тут глибша, ніж здається на перший погляд. Нормальна ментальність існує, як ми бачимо, там, де прозорі процеси, що протікають у сфері оподаткування, де податкове законодавство стабільне (тобто, де держава не уподібнюється громилі, який очікує на жертву за рогом з палицею в руках). Ментальність платника податків нормальна там, де він має справу із сумлінним, компетентним, добре оплачуваним (і тому не хабарником) чиновником податкового відомства чи податкової поліції. А чиновник несумлінний, некомпетентний і погано оплачуваний (а тому — хабарник потенційний чи справжній) не зацікавлений у нормальному і стабільному податковому законодавстві. А коли корумпованість чиновників досягає «захмарних вершин», будь-які спроби нормалізувати і стабілізувати податкове законодавство саботуються. При цьому ми чуємо просторікування про долю державного бюджету, про долю вітчизни, інтереси трудящих. Але ні держбюджет, ні вітчизна, ні трудящі нічого від цієї демагогії не отримують. І не отримають.

Треба наважитися на чесний і мужній вчинок. Необхідно, відмовившись від блудливої демагогії, усіма засобами провести нормальне податкове законодавство, зробити його стабільним. Тільки тоді ми зможемо викорінити корупцію. Лише тоді ми «чистими руками» отримаємо податки в державний і місцеві бюджети, кошти на соціальні програми, на пенсії, для компенсації обкрадених державою вкладів громадян. І мій законопроект — практична спроба зробити перший крок на цьому тернистому шляху.

Інтерв'ю взяв Ігор РОМАНЧЕНКО.

Армія

Краще менше, та краще!

Такого висновку дійшли військові комісаріати країни, мобілізуючи до доблесних лав Збройних сил України чергових новобранців. Потенційні воїни, на жаль, не можуть похвалитися своїм здоров'ям. Тому осінній призов до української армії буде обмежено.

Як заявив міністр оборони України Олександр Кузьмук, він готовий скоротити призов, але якісно його поліпшити. За його словами, буде збільшено терміни курсу «молодого бійця», щоб реанімувати до нормальної дистрофічну вагу більшості призовників. Такі реабілітаційні підрозділи для молодого поповнення є в «учебках» уже другий рік.

Як повідомив начальник центрального продовольчого управління ЗС України полковник Іван Сікунда, новобранцям надано поліпшене калорійне чотириразове харчування. До оздоровчого меню входять фрукти, овочі, молоко, хлібобулочні вироби. До речі, за даними соціологічних опитувань, проведених серед юнаків призовного віку, 3—5% новобранців (здебільшого з малозабезпечених сімей), у перспективі армійської служби приваблює повноцінне триразове казенне харчування. Симбіоз громадянського обов'язку і солдатської каші дає несподівані результати...

Ольга ВІТЕР.

Вогонь, артилеристи!

Підвищення професійної вивучки офіцерів-артилеристів та обмін досвідом стали результатом триденних зборів керівного складу ракетних військ та артилерії Збройних сил України, що відбулися в одній із військових частин 32-го армійського корпусу у Криму. Крім занять із спеціальної і методичної підготовки, оперативно-тактичних «летючок», учасники заходу постріляли на Ангарському полігоні. Командувач ракетних військ та артилерії України генерал-лейтенант Іван Терещенко, який керував зборами, задоволений підготовкою своїх підлеглих.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Метеопрогноз від МО

Зима буде холодна. Можливі відключення світла, газу та опалення

Схоже, знаменита солдатська «теплушка» видасться цієї зими раєм для багатьох сімей військовослужбовців. Як повідомив начальник головного квартирно-експлуатаційного управління Міноборони Василь Литвиненко, цього року на підготовку військових містечок до зими відомство виділило 118,2 млн. гривень — удвічі менше, ніж торік. В результаті план з ремонту житлового фонду та котелень виконано на 61 відсоток. Особливо невтішний стан справ — у гарнізонах Артемівська, Харцизька, Одеси, Котовська.

Міністерство оборони заборгувало чималу суму за вже надані житлово-комунальні послуги (лишень по Миколаївській області — 10 млн. гривень). В результаті цілі військові містечка, як, наприклад, в Болграді Одеської області, змушені жити в «польових» умовах — без світла та гарячого водопостачання.

Левова частка армійського бюджету йде на харчування військовослужбовців, тож погашати комунальні борги нічим. Навіть паливо для котелень доводиться брати в борг. Як повідомив Василь Литвиненко, сьогоднішніх запасів вугілля в середньому вистачить на 67 діб, мазуту — на 84, дров — на 52.

Ганна РОМАНЦОВА.

Митниця

Щоб стати кадром, треба вчитися!

Митна служба дуже корисна для держави, особливо для її казни. Торік українська митниця поповнила бюджет на 1249 млн. грн. Цього року до державної «кишені» від охоронців «економічних воріт» України вже надійшло 1600 млн. грн.

Утім, чесно і професійно нести митну службу треба вчитися, вчитися і ще раз учитися. У тих, хто вирішив зробити професійну кар'єру на вітчизняній митниці, з'явилася така можливість. У Дніпропетровську відкрилася Академія митної служби України. Перших 134 слухачів стаціонару і 130 «заочників» привітав з початком навчального року голова Державної митної служби України Леонід Деркач.

На знімку Анатолія Красножона (ДІНАУ-Укрінформ): ключ від нової митної альма-матер у руках в. о. ректора академії Петра Падуна.

«Чорний діамант» для білих людей

Щойно до редакції зателефонував один чоловік — цілком зрілого віку, корінний киянин, до ринкових відносин готовий змалку і на «полову» ніколи не попадався. Отже, лохом його ніяк не назвеш, а історія, яку він розповів, — черговий урок не лише для лохів.

Отже, в нього є «форд». І йому запропонували роботу, куди приймають лише власників іномарок: мовляв, беремо лиш «білих людей», а не кого попало. Така пропозиція підкупила нашого киянина солідністю, і він гордо згодився. Півтора місяця працював з восьмої ранку до восьмої вечора (вихідний —один, бензин —власний!) — їздив містом і збирав замовлення на розміщення реклами у рекламній агенції «Чорний діамант». Окрім нього, водіїв було ще двоє. Аванс вони одержали, але з получкою місяця півтора щось затягувалось. А на тім тижні, прийшовши одного ранку на роботу, застав агенцію порожньою. Точніше, там було повно міліції. А директор «Чорного діаманта», його заступник, бухгалтер і секретарка зникли, і, з'ясувалося, що таких людей на світі не існує. За скромними підрахунками, вони набрали замовлень десь на сто тисяч доларів, а мій співрозмовник втратив доларів чотириста. Втім, телефонував він радісним голосом: і сам цілий, і машина ціла! Справді, могло бути й гірше...

Іван ГУЛЯЙ.

Кримінал

Помер від тортур

У селі Ясній Поляні Миколаївського району провели в останню путь депутата райради Миколу Чечуя. За тиждень до смерті він склав повноваження голови тутешнього КСП. Вважаючи, очевидно, що на такій посаді людина могла накопичити грошей, вночі до домівки М. Чечуя, де він був удвох з дружиною, увірвалася група злочинців і почали вимагати гроші. Порівняно невелика сума нападників не задовольнила — й вони застосували до господаря насилля. Від тортур Микола Степанович помер. Хто нападники-вбивці? На це запитання прагне знайти відповідь слідство.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Змішували спирт з брудною водою

Підпільний цех з виготовлення фальсифікованої горілки виявили працівники податкової поліції Київської області у селі Гореничах Києво-Святошинського району. Знайдено 10 тисяч пляшок так званої горілки, одну тонну спирту, 24 тисячі порожніх пляшок, верстат для їх закупорювання. «Горілку» виготовляли найпримітивнішим способом, змішуючи спирт з водою, нерідко брудною. Триває розслідування.

Перепустка за кордон,

або «Дубликат бесценного груза»

Ці рядки Володимира Маяковського про «червону паспортину», виголошені ним у роки становлення молодої радянської республіки, цілком актуальні й сьогодні для українських громадян, змушених обмінювати свої закордонні паспорти. І ось чому.

Дублікат

Згідно з постановою Кабінету міністрів України «Про вилучення з обігу паспортів колишнього Союзу РСР, що їх використовують для поїздок за кордон», службові та цивільні закордонні документи старого зразка недійсні з 1 січня 1998 року.

На 1 вересня більш як 800 тисяч громадян України отримали документи для виїзду за кордон нового зразка. Як повідомив начальник Управління паспортної реєстраційної і міграційної роботи МВС України Володимир Шепель, порядок отримання «дубліката» залишається попереднім: анкета-заява, квитанція про сплату держмита, три фотографії 35х45, внутрішній паспорт, а також закордонний паспорт старого зразка (хто має).

Багато співгромадян, відчувши на собі нову епопею ходіння ВВІРами, зіткнулися з проблемою «наступності паспортів». Мовляв, засвідчи спочатку своє українське громадянство — отримай український внутрішній паспорт, а вже потім — закордонний. Можливо, службовці деяких відділів віз і реєстрацій такою директивою вирішили прискорити процес «паспортизації» усієї країни. Проте такі ініціативні ноу-хау суперечать чинному законодавству. Щоб стати щасливим володарем закордонних документів, треба мати бодай штамп про громадянство в «молоткастом и серпастом», якщо ви ще не встигли обміняти його.

«Бесценного»

Цей епітет багатьма отримувачами нових документів сприймається буквально. 85 гривень — такий офіційно встановлений розмір держмита за оформлення паспорта громадянина України для виїзду за кордон. До цієї суми додається ще гривень п'ять—шість за послуги районного ВВІРу. От і виходить недешеве задоволення...

Утім, за словами представника МВС, справа варта заходу. Раніше за оформлення закордонного паспорту офіційним шляхом стягувалося мито розміром 35 грн. А тепер із збільшенням суми більше як вдвічі в стільки само збільшується і термін придатності (10 років) нового закордонного паспорта.

Крім того, передбачено пільги для «чорнобильців», інвалідів ВВВ, інвалідів І і ІІ груп, учасників ВВВ та ін. Як заявив Володимир Шепель, Міністерство фінансів України, керуючись Декретом Кабінету міністрів «Про державне мито», диференційовано підходитиме до питання цілковитого або часткового звільнення громадян від плати за новий паспорт. Утім, цей демократичний індивідуальний підхід трохи тхне бюрократією: часу до нового року залишилося небагато, а знаючи нашу «оформлювальну» практику, з'являються сумніви — чи встигне Мінфін видати довідки про неплатоспроможність усім бажаючим...

Як відомо, час — гроші. У разі отримання «дубліката бесценного груза» ця аксіома також дійсна. За офіційними даними, заяви для оформлення паспортів для виїзду за кордон розглядають протягом не більш як трьох місяців, у порядку живої черги, без дзвінків і подарунків... Цей термін коливається в різних районах: у центральних — черги більші, у «спальних» — менші. Та загалом наші ВВІРи на паспортах так набили руки і ручки, що видають їх протягом місяця.

«Груза»

«ЦУ» Кабінету міністрів про обмін закордонних паспортів передусім ударили по представниках економічного туризму. Саме вони частіше від інших їздять просторами близького і далекого зарубіжжя. Такі «службові» відрядження годують багато українських сімей. Саме «човникові» бізнесмени сьогодні становлять основний кістяк черги у ВВІРах. Утім, на запевнення представників МВС України, всіх бажаючих отримати нові проїзні документи буде задоволено. Для цього є всі передумови: достатня кількість бланків, налагоджено роботу відділів віз і реєстрації, підвищився рівень свідомості (або особистої зацікавленості) громадян.

Отож, ВВІР пропонує, обіцяє, гарантує: кожному бажаючому до нового року — новий закордонний паспорт! І передавайте привіт Санта Клаусу.

Ольга ВАУЛІНА.

Тамара МОЛІНА, «Голос України» (з Ашгабата)

Зустріч відбудеться найближчим часом

Як один з пріоритетних напрямів своєї зовнішньої політики Туркменистан розглядав і продовжує розглядати взаємовигідне співробітництво з Україною. Для України Туркменистан – один із провідних торгово-економічних партнерів.

Тим більше, як це неодноразово підкреслювали лідери обох держав, що між Туркменистаном та Україною немає жодних розбіжностей з політичних та економічних питань, а досвід багаторічної дружби і співробітництва — надійна основа для зміцнення туркмено-українських відносин.

Сьогодні напрацьовано цілий пакет двосторонніх документів. Вони охоплюють основні напрями співробітництва і створюють правове поле, котре дозволяє розвивати це співробітництво в широких масштабах. У переддень візиту Президента України Леоніда Кучми до Туркменистану у вересні в Ашгабаті перебувала урядова робоча група з підготовки цього візиту. Її очолював голова правління Комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України Михайло Ковалко.

Під час міжурядових переговорів було підготовлено майже півтора десятка угод, покликаних значно розширити правову базу туркмено-українських відносин. Одна з головних – угода про поставки туркменського природного газу до України. Основні напрями взаємовигідного партнерства відобразить Декларація про розвиток подальшого співробітництва. Планують також підписати Консульську конвенцію.

Як відомо, зустріч лідерів двох держав не змогла відбутися в запланований вересневі дні. Причина – хвороба Президента Ніязова. Але про те, яку увагу приділяє цій зустрічі лідер Туркменистану, свідчить один факт. Повернувшись із Мюнхена (після надскладної операції на серці не пройшло і трьох тижнів), С.Ніязов у розмові з представниками дипломатичного корпусу, що зустрічали його в ашгабатському аеропорту, звертаючися до Надзвичайного і Повноважного Посла України, завірив, що найближчим часом зустрінеться з Л. Кучмою.

Президент Туркменистану направив українському лідерові послання, в якому поздоровив його з наближенням п'ятої річниці підписання Договору про дружбу і співробітництво між Туркменистаном та Україною.

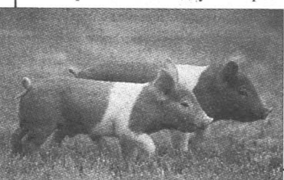
«Цей документ, — говориться в посланні, — спрямований на дальню перспективу, є визначальним у відносинах між нашими братніми державами і народами».

Павло АНГЕЛУЦА, «Голос України» (з Брізбена)

Нелегко бути фермером. Навіть в Австралії

Федеральний уряд Австралії надав 518 млн. австралійських доларів на наступні чотири роки на допомогу сільському господарству Австралії.

Засуха на великій частині країни (у деяких районах — сім років поспіль) та несприятливі ціни на біржі призвели до того, що, згідно з твердженням міністра первинних промисловостей Австралії Джона Андерсона, справи лише 20% австралійських фермерів ідуть угору, 60% більш-менш тримаються, а 20% — скочуються униз, незважаючи на те, що в Австралії за останню чверть століття відбулося зростання виробництва сільськогосподарської продукції у півтора разу. Світові ціни на традиційні австралійські продукти — пшеницю, яловичину та вовну — лишаються низькими протягом декількох років. Є свої проблеми й у селян, що вирощують цукрову тростину та городину. Тільки молочні ферми та молокозаводи стабільно мають прибутковий бізнес. Деякі ферми просто занадто малі, щоб бути життєздатними. Фермери старіють (середній вік фермера — 57 років), рівень освіти більшості з них недостатній (лише 10% фермерів-чоловіків мають вищу освіту). Загальний борг австралійських фермерів постійно зростає і становить нині 17,9 млрд. доларів. Половина цієї суми є позикою, наданою банками для придбання фермерами землі.

Австралія — одна з найбільш урбанізованих країн світу. Тільки 10% населення проживає у сільській місцевості. Загалом у Австралії налічується 115 368 фермерських господарств. Прогнозують, що цього року ціна експорту сільськогосподарської продукції становитиме 21 млрд. австралійських доларів, тобто 28% від усіх експортних надходжень Австралії.

Більшості австралійських фермерів притаманна психологія «аграрного фундаменталізму». Вони вважають себе хребтом нації і вірять, що ведуть найкращий спосіб життя, готові працювати дуже тяжко і лишатися на своїй землі «до кінця».

Новими заходами уряду передбачено податкові знижки, спрощено процес передання господарства дітям та отримання пенсії по старості. Нині розробляють рекомендації щодо правильного господарювання, з основ маркетингу та оцінки життєздатності фермерських господарств і можливості альтернативного працевлаштування фермерам-невдахам. Таким чином консервативний уряд намагається поліпшити ефективність використання грунтів та заручитися ще більшою підтримкою аграріїв, які традиційно є прибічниками консерваторів.

«Міністр» пожартував? Прокуратура жартів не розуміє

Військова прокуратура міста Падуя на північному сході Італії почала розслідування у зв'язку з гучною заявою «міністра оборони» неіснуючої «республіки Паданія» Паоло Бампо про те, що сепаратисти з «Ліги Півночі», які виступають за відокремлення від Італії її північних областей, почали підготовку власних збройних сил.

Поки не йдеться про порушення кримінальної справи і нікому ще не пред'явлено звинувачення, роз'яснив представник прокуратури. Нині йде «розслідування, аби одержати достовірну інформацію щодо того, чи існують якісь «генерали», котрі, згідно із твердженням Бампо, керують підготовкою «паданійської армії».

Про готовність підключитися до розслідування скандальної заяви Бампо оголосив і військовий прокурор Рима Антоніо Інтелізано. Такі виступи карають в Італії довічним тюремним ув'язненням.

Представники «Ліги Півночі», проте, зараз прагнуть зробити все можливе, щоб звести до мінімуму скандальні наслідки висловлювань Бампо. Вони твердять, що «паданійського міністра оборони» неправильно зрозуміли, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Хроніка. Факти. Події

● Токіо

Сім разів подумай, один — признач

Японський прем'єр-міністр Рютаро Хашимото залишився без більшості своїх прихильників, необережно призначивши до складу оновленого кабінету колишнього засудженого у справі «Локхід» про корупцію у вищих ешелонах влади. Як показало опитування громадської думки, що його провела газета «Майніті», кількість тих, хто «відвернувся» від глави уряду, за місяць підскочила одразу на 20 відсотків і становить 42 відсотки, а в таборі його прихильників залишилося лише 33 відсотки виборців.

● Вашингтон

Прийняття бюджету затримується

Більшістю голосів палата представників конгресу США схвалила резолюцію про тимчасове фінансування федеральних органів виконавчої влади на період до 23 жовтня. До цього часу, як сподіваються американські законодавці, буде прийнято новий федеральний бюджет країни на 1998 фінансовий рік, який розпочинається 1 жовтня. На даний час конгрес схвалив лише 3 із 13 обов'язкових бюджетних законопроектів.

● Пномпень

Війська уряду готуються до штурму

В Камбоджі, в районі населеного пункту Самлот, на заході країни, поблизу кордону з Таїландом, збираються урядові війська для штурму цієї опорної бази «червоних кхмерів» і роялістів. Підтягнуто бронетехніку й артилерію. Дві тисячі повстанців, які утримують Самлот, відгородили себе мінними полями.

● Тель-Авів

Перерва закінчилася

Представники ізраїльського і палестинського керівництва домовилися поновити переговори після піврічної перерви. Згідно з досягнутою домовленістю, переговори провадитимуться під егідою Сполучених Штатів.

● Тирана

Комуністів виправдано

Касаційний суд албанської столиці виправдав 32 колишніх високопоставлених функціонерів комуністичного режиму в Албанії, яких раніше було засуджено на тривалі терміни ув'язнення. У серпні минулого року цих керівників, 13 із яких раніше входили до складу політичного комітету (керівництва) Албанської партії праці, було засуджено на терміни від 15 років до довічного ув'язнення, за звинуваченням їх у геноциді й злочинах проти людства.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

У Вірменії більше немає об'єднаної опозиції

У річницю сумно відомих подій, коли незадоволена офіційними підсумками президентських виборів опозиція спробувала взяти штурмом парламент, з'ясувалося, що опозиційний блок наказав довго жити.

Про це на своїй прес-конференції заявив колишній лідер об'єднаної опозиції, голова партії Національно-демократичний союз Вазген Манукян. Проте це повідомлення мало кого здивувало, розбіжності у поглядах між колишніми союзниками виникали давно — майже відразу після виборів, коли деякі з керівників опозиційних партій засудили факт насилля над парламентом. У будь-якому випадку події річної давнини в Єревані негативно позначилися на демократичному іміджі Вірменії. Практично було втрачено найважливіший козир, яким вірменська дипломатія апелювала на переговорах з Нагірного Карабаху в рамках ОБСЄ.

Позиція міжнародного співтовариства пожорсткішала і на Лісабонському саміті ОБСЄ в грудні минулого року: лише вето вірменської делегації завадило прийняттю вкрай невигідної для Вірменії та Карабаху статті в остаточній редакції.

Основна партія опозиційного блоку «Дашнакцутюн», керівництво якої історично перебуває за кордоном, жахнулася скоєному. Багато рядових членів партії стали звинувачувати її керівників у тому, що заради сьогоденної політичної вигоди вони ставлять під загрозу загальнонаціональні інтереси. Свої висновки зробив і офіційний Єреван, оголосивши про початок діалогу з опозицією, і лише партія Вазгена Манукяна відмовилася прийняти простягнуту владою руку.

Сьогодні можна говорити про те, що діалог між вірменською владою та забороненою партією «Дашнакцутюн» триває доволі успішно. В усякому разі відкрито говорять про можливість швидкої легалізації діяльності цієї партії у Вірменії. Сам президент Левон Тер-Петросян днями доволі високо оцінив діяльність закордонного вірменського лобі. Адже відомо, що вірменську діаспору майже стовідсотково контролює «Дашнакцутюн».

Природно, за цих умов лідер колишньої об'єднаної опозиції Манукян, як і раніше, залишається на найнепримиренніших позиціях, і вже не може продовжувати свій «роман» з націоналістами-дашнаками.

Манукян, як і колись, закликає до бойкоту роботи парламенту, твердячи, що опозиція має активізувати свою участь у політичному житті країни. Однак за обставин, що склалися, така позиція може дорого обійтися колишньому конкурентові Тер-Петросяна в боротьбі за президентську посаду. Народ чекає від опозиції конструктивного співробітництва з владою, оскільки бачить у цьому гарантію відновлення національної єдності й успіху в дебатах навколо Нагірного Карабаху. Тому позицію, що зайняли національні демократи, багато місцевих оглядачів вважають великою тактичною помилкою. Оголосивши про розпуск опозиційного союзу, пан Манукян ризикує залишитися в політичній самоті.

Конкурентна політика в тіні і світлі реформ

П'ять років тому Олександра Заваду було призначено головою Антимонопольного комітету України. Ця стаття — своєрідний звіт голови комітету, його роздуми та спостереження.

МИНУЛО вже достатньо часу з того дня, коли в нашій державі конкуренція зійшла зі сторінок політекономічних видань спочатку у політичні програми, потім у закони і, нарешті, стала буденним питанням життя підприємців.

Тлумачний словник визначає поняття «конкуренція» як змагання, боротьба за досягнення найбільших переваг. Аналогічний зміст вкладає у нього і Закон «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності». Втім, один із законів діалектики саме і полягає у єдності та боротьбі протилежностей.

Отже, якщо ми хочемо йти в ногу з усім людством і не збитися вкотре на манівці, маємо не тільки поважати об'єктивні закони суспільного розвитку, а й навчитися їх використовувати на користь усього суспільства, а не окремих його прошарків, класів, груп, кланів тощо.

Ось у цьому, а саме у невмінні користуватися звичними для більш розвинених країн економічними інструментами, на мій погляд, і криються причини багатьох наших невдач.

Без метушні й галасу

Непомітно для широкого загалу, без метушні й галасу сформувалися структурні підвалини (конкурентне середовище) нової економіки у переважній більшості галузей народного господарства.

І сталося це не за помахом чарівної палички, в одну ніч, а в результаті праці багатьох державних структур з усіх гілок влади.

Не маю жодних намірів перебільшувати роль Антимонопольного комітету: без сотень законів, прийнятих Верховною Радою і підписаних Президентом, без указів Президента України, постанов Кабінету міністрів України, дій центральних та місцевих органів виконавчої влади, внеску арбітражних судів — вивести економічних суб'єктів з режиму очікування вказівок згори і переорієнтувати їх на потреби споживача не вдалося б. Але применшувати внесок нашого комітету теж не варто: ініційовано і розроблено правову базу конкурентної політики, інституційний механізм її реалізації, не допущено перетворення більш як тисячі державних монополій на приватні у процесі приватизації; вжито понад тисячу різних заходів, спрямованих на демонополізацію економіки, що забезпечило появу на ринках майже 5 000 нових господарчих суб'єктів тощо.

Але ж, скаже читач, чи не забагато оптимізму? Чому ж тоді живемо так погано? І доки будемо терпіти, скажімо, газових монополістів?

Найлегше відповісти на останнє запитання, бо маємо тут справу передовсім не з проблемою монополізму (сьогодні він панує на цьому ринку в усьому світі, окрім, хіба що США і частково Великобританії, які до того ж сповна забезпечені газом власного видобутку), а насамперед з браком професіоналізму тих, хто відповідав свого часу за газову галузь.

Маючи тут повну монополію ще кілька років тому, держава, крім збитків і боргів, нічого за відпущений газ не отримувала.

Де ще в світі знайдете такого монополіста? Між іншим, Європа до кінця цього року планує тільки розробити підходи до лібералізації газового ринку за принципом вільного доступу до труби з тим, щоб за наступне десятиріччя поступово, крок за кроком спочатку сформувати правову базу, а потім впроваджувати конкурентні відносини.

Як це далеко від того, що зробили ми: до одного державного монополіста додали ще вісім приватних, залишивши за бортом кілька сотень претендентів, чим і створили величезну напруженість у суспільстві. Причому залишити підприємства один на один з цими монополістами, не створивши добре відомий не тільки у світі, а й уже в нас (електроенергетика) механізм їх державного регулювання, дозволити цим монополістам захопити значну владу на суміжних ринках (металу, продукції хімічного виробництва тощо). Масована кампанія у засобах масової інформації мало не переконала суспільство в тому, що проблема в монополізмі, а не в професіоналізмі та інтересах. Але ситуація змінюється на краще: прийнято указ Президента України, яким закладено основи реформування газового ринку цивілізованим способом, як і інших галузей у сфері природних монополій, Кабінет міністрів України затвердив порядок газопостачання на 1998 рік, скасувавши сумнозвісний територіальний принцип.

Що ж до результатів демонополізації, то вони помітні там, де вона супроводжується появою на підприємстві ефективного власника, який дбає про майбутнє виробництво, а не про черговий котедж для чергового неощасливленого ще родича. До речі, такі підприємства виявилися не по зубах і газовим монополістам.

Звичайно, не тільки на газовому ринку залишилися ще проблеми монополізму. Уряд на 1996—1998 роки визначив завдання: здійснити демонополізацію 150 монопольних утворень. Принагідно слід зауважити, що на кінець минулого року (з жовтня, коли було затверджено програму діяльності уряду) це завдання вже було наполовину виконано.

З великими труднощами, але торує конкуренція шлях на ринок автомобільних перевезень у населених пунктах. На етапі експерименту перебуває у Харківській області програма надання на конкурсних засадах права надавати послуги з експлуатації житлового фонду.

У червні цього року на засіданні Міжвідомчої комісії з питань демонополізації економіки (МКДЕ) розглянуто стан підготовки програми реструктуризації об'єднання «Укрпошта», яке готується в результаті цього до роботи в умовах конкуренції на ринку доставки пенсій. На сьогодні монопольне становище «Укрпошти» на цьому ринку закріплено статтею 11 Закону України «Про зв'язок», і Верховна Рада кілька разів відмовлялася скасувати цю монополію, побоюючися негативних наслідків для державної пошти, яка поки що більше половини своїх доходів отримує саме від доставки пенсій. Але ж далі утримувати пошту за рахунок пенсіонерів негуманно.

На II півріччя цього року МКДЕ запланувала розглянути хід підготовки програми реструктуризації «Укрзалізниці», де нагромадилися значно складніші проблеми. Незвичайні процеси відбуваються і в елеваторній та зернопереробній галузях. З одного боку, урядом створено єдину монопольну систему — державну компанію «Хліб України». З другого — на місцях за наполяганням Антимонопольного комітету створено юридичні особи на базі окремих елеваторів, що зруйнувала регіональну монополію колишніх обласних виробничих об'єднань. Отже, є реальна можливість у процесі приватизації завершити демонополізацію в галузі, зберігши, за потреби, компанію «Хліб України» у складі частини підприємств, які в сукупності не займатимуть монопольного становища, а решту —приватизувавши як окремі об'єкти.

Завершується створення конкурентного оптового ринку електроенергії. Нещодавно рішенням уряду було скасовано адресні і давальницькі схеми, поки що крім операцій з постачанням палива.

Готуються рішення щодо розширення ринкових, конкурсних засад у розміщенні державного замовлення, передовсім у сфері АПК.

Захист конкуренції як форма диктатури... споживача?

Оскільки демонополізація, як масове явище, відходить в історію, і на руїнах колишніх монополій постають молоді суб'єкти нових конкурентних відносин, на перший план поступово з'являється проблема захисту цих відносин, як це передбачено статтею 42 Конституції України.

Між іншим, не випадково головною метою діяльності Антимонопольного комітету є захист саме конкуренції, а не осіб, які беруть у ній участь: виробників, покупців, продавців — юридичних осіб чи споживачів-громадян. Тому теза, винесена у заголовок цього розділу, має сенс сьогодні — на період відновлення права споживачів, здійснюючи щоденний вибір потрібного їм товару, фактично керувати економікою замість Держплану.

Отже, якщо на ринку є конкуренція, не обмежена монопольними діями чи не спотворена недобросовісними діями, то підстав для втручання нашого комітету немає.

Які ж насправді об'єктивні критерії оцінки діяльності Антимонопольного комітету у сфері захисту конкуренції? Найпростіша відповідь — кількісні показники, зокрема, кількість розглянутих заяв, справ про порушення антимонопольного законодавства та про економічну концентрацію, припинених порушень, стягнених штрафів за незаконно отримані прибутки тощо.

За цими показниками діяльність комітету порівняно з антимонопольними відомствами інших країн видається не гіршою, а за окремими показниками значно їх випереджає.

Кількість припинених порушень становила в Україні 1996 року 1 032 одиниці, що в середньому значно перевищує відповідний показник у таких країнах, як Польща, Італія, Франція.

Загальний фінансовий результат діяльності комітету за 1996 рік втричі перевищив витрати з бюджету держави на його утримання.

Той мурує, той руйнує...

Конкуренція, незважаючи на розроблену вже систему її захисту, постійно піддається різноманітним загрозам. До того ж за своєю природою це надзвичайно крихка річ: у жодній країні підприємцю не подобається існувати в умовах постійного ризику того, що конкуренти обійдуть його у боротьбі за споживача.

Але у нас форми боротьби з конкуренцією набули особливих ознак.

По-перше, цю боротьбу дуже часто очолюють представники державних органів.

По-друге, боротьба з конкуренцією виправдовується благородними намірами — врятувати підприємство, галузь, державу. Безперечно, Антимонопольний комітет не може бути байдужим до розв'язання таких проблем. Але таку допомогу мають надавати на законних підставах.

По-третє, крізь боротьбу з конкуренцією проглядає зацікавленість конкретної посадової особи у діяльності того чи іншого підприємства.

За ці роки органи комітету припинили майже три сотні порушень антимонопольного законодавства у вигляді дискримінації підприємців органами влади і управління, розглянули більш як 3 000 проектів рішень центральних та місцевих органів виконавчої влади, до третини з яких внесено зауваження і пропозиції, що усувають спроби дискримінації. Загалом припинено або не допущено прийняття кількох тисяч дискримінаційних норм.

А скільки дискримінаційних задумів не було навіть покладено на папір з огляду на відсутність перспективи погодження з органами Антимонопольного комітету.

Діапазон припинених та не допущених дискримінаційних дій надзвичайно широкий. Серед них: встановлення істотно (навіть втричі) завищених цін для недержавних підприємств, а отже, і для малого бізнесу, на послуги з водопостачання, встановлення телефону, послуги елеваторів тощо; заборона вивезення товарів за межі району, області; надання пільг, неконкурсне розміщення державного та регіонального замовлень...

І все ж знову і знову до нас звертаються підприємці по захист, ідуть відчайдушні листи в усі інстанції.

Не зупиняє порушників те, що і стаття 42 Конституції України забороняє неправомірні обмеження конкуренції, визначаючи, навпаки, обов'язок держави захищати її.

Масовість явища свідчить про те, що тільки завдяки комплексним заходам його можна буде остаточно викорінити. Тут і створення адміністративних судів, які за спрощеною і прискореною процедурою змогли б упоратись із сотнями тисяч дрібних і великих «бюрократичних палиць» у колеса підприємництва, які не підпадають під дію антимонопольного законодавства, і подальша політична структуризація суспільства, становлення цивілізованої опозиції, зміцнення четвертої влади (засобів масової інформації), достатній рівень матеріального забезпечення державних службовців.

Нещодавно з ініціативи Антимонопольного комітету Міжвідомча комісія з питань демонополізації економіки розглянула результати аналізу адміністративних бар'єрів вступу на ринки, зроблений міністерствами, відомствами, обласними держадміністраціями на виконання програми діяльності Кабінету міністрів України. У прийнятому рішенні, зокрема, керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади попереджено про можливу дисциплінарну відповідальність за дискримінаційні (стосовно підприємців) дії аж до звільнення із посад.

Але все це заходи, здійснювані державою. А потрібно, щоб і самі підприємці активніше захищали свої права на діяльність у рівних умовах конкуренції, без протекціонізму і нецивілізованих форм.

Не можна обминути питання антиконкурентних положень, що містяться у рішеннях вищих органів влади, на яких стаття 6 Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» не поширюється: надто багато тут спекуляцій і голослівних звинувачень на адресу Антимонопольного комітету, зокрема у бездіяльності.

Це питання у правовому плані регулюється нині нормою статті 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», де передбачено повноваження комітету вносити державним органам рекомендації щодо розвитку конкуренції і підприємництва.

І наш комітет сповна використовує ці повноваження. З початку діяльності комітет розглянув більш як шістсот проектів законів, рішень Президента України та Кабінету міністрів України. За наполяганням комітету з цих проектів усунуто тисячі дискримінаційних положень і, навпаки, внесено положення, які сприяють конкуренції.

А втручатися у роботу вищих органів влади було б з боку комітету незаконно і безпідставно. У кожного органу є свої повноваження і своя міра відповідальності.

Світла тінь реформ на конкурентній політиці

Навіть найзатятіші реформатори попередніх років з острахом, а інколи і з недовірою, долучалися до розв'язання проблем конкурентної політики. Відповідний розділ до економічної програми потрапляв, як правило, в останню чергу після неодноразових наполягань Антимонопольного комітету.

Та й проблеми створення умов роботи органів Антимонопольного комітету вирішували в останню чергу або не вирішували зовсім. І сьогодні ці проблеми загострилися до краю: з жалем (цікава ж і перспективна робота!) масово звільняються кращі фахівці, йдучи не тільки в комерційні структури, а й в інші контрольні державні органи, для яких уже створено пільгові умови щодо рівня оплати праці.

Та все ж і для оптимізму є місце. Оновлено склад уряду, прийшли нові люди, для яких конкуренція — не іноземне слово з підручника, а зрозумілий і зручний інструмент для державного регулювання багатьох економічних проблем. Просуваються ближче до прийняття нові законопроекти: «Про природні монополії» —пройшов друге читання у Верховній Раді України і готується до третього, «Про захист економічної конкуренції (нова редакція основного антимонопольного закону) — внесений урядом до Верховної Ради України.

Успішно пройшла міжнародна конференція, на якій було розглянуто основні світові тенденції розвитку конкурентного законодавства і у світлі цього — проект нового українського закону.

Міжвідомча комісія з питань демонополізації економіки не збавила обертів у роботі, а навпаки, нарощує їх.

* * *

У цій статті показано лише окремі штрихи складного багаторівневого процесу лікування нашої економіки від хронічної хвороби монополізму, яке, хоч і не так швидко, як того хотілося б, наближається до завершення.

Олександр ЗАВАДА,
голова Антимонопольного комітету України.

Інформація про випуск акцій третьої емісії відкритого акціонерного товариства «Київська міжнародна фондова біржа»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмова назва: відкрите акціонерне товариство «Київська міжнародна фондова біржа» (далі — ВАТ «КМФБ»).

1.2. Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. Кропивницького,1.

1.3. ВАТ «КМФБ» створене згідно з рішенням загальних зборів засновників 22 жовтня 1993 р.; зареєстровано постановою Кабінету міністрів України № 341 від 15 травня 1995 р. та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку (свідоцтво № 3 від 3 липня 1997 р.).

1.4. Предметом діяльності ВАТ «КМФБ» є зосередження попиту і пропозиції на цінні папери, сприяння формуванню їх біржового курсу, забезпечення функціонування організованого фондового ринку.

1.5. Загальний обсяг статутного фонду на 16.09.97 р. — 107260 гривень. Статутний фонд сплачено в повному обсязі.

1.6. Чисельність службовців на 1.09.97 р. — 5 чоловік.

1.7. Загальне керівництво біржою здійснює Біржова рада на чолі з:

в. о. президента — Празяном Михайлом Володимировичем, освіта вища економічна, кандидат технічних наук, виробничий стаж — 14 років;

віце-президентом — Квятковським Ігорем Васильовичем, освіта вища, інженер, виробничий стаж — 16 років.

Керівні посадові особи:

головний керуючий — Хоменко Володимир Михайлович, освіта вища, інженер, виробничий стаж — 28 років;

головний бухгалтер — Габович Тетяна Абрамівна, освіта вища, інженер, виробничий стаж — 18 років.

2. Опис ділової діяльності

2.1. На біржі з грудня 1995 р. проводяться торги у відділенні вторинних торгів цінними паперами, а з листопада 1996 р. — первинний продаж державних пакетів акцій підприємств, що приватизуються.

За вісім місяців поточного року проведено 28 аукціонних торгів, за підсумками яких укладено 27 угод на суму 765793 грн. 25 коп.

На 1.09.97 р. зареєстровано 28 брокерських контор.

2.2. Фінансові показники:

Розділ балансу	Значення, грн. на 01.01.97 р.	на 01.07.97 р.
АКТИВ	***165181***	***220307***
Основні фонди	32594	29420
Запаси та витрати	96096	185601
Грошові кошти,розрахунки та інші активи	36491	5286
ПАСИВ	***165181***	***220307***
Джерела власних та добавлених до них коштів, з них	108260	108260
—статутний фонд	1030	1030
—розрахунки з учасниками	106230	106230
—емісійний доход	1000	1000
Розрахунки та інші пасиви	56921	112047
Фінансові результати	**на 1.01.97 р.**	**01.07.97 р.**
—балансовий прибуток (грн.)	0	16
—балансовий збиток (грн.)	—	—

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Рішення про третю емісію прийнято на загальних зборах акціонерів 11 вересня 1997 р. (протокол № 3).

3.2. Емісія здійснюється для досягнення встановленого Законом «Про цінні папери та фондову біржу» мінімального розміру статутного фонду. Залучені від емісії фінансові ресурси буде використано для організаційного забезпечення біржової торгівлі та технічного оснащення біржі — придбання інформаційного табло та програмного забезпечення клірингу (орієнтовна вартість 63000 грн.)

3.3. Запланований обсяг емісії — 63000 (шістдесят три тисячі) гривень.

3.4. Вид і категорія цінних паперів: прості іменні акції в безпаперовій формі.

Акція надає право голосу під час вирішення питань на зборах акціонерів, право на частку майна в разі ліквідації товариства.

Акціонери мають пріоритетне право на придбання акцій нової емісії.

Пакет акцій кількістю 200 штук дає його власнику право на володіння «брокерським місцем» на біржі.

Пільги засновникам не передбачені.

3.5. Випускається 6300 штук акцій номінальною вартістю 10 грн. кожна на загальну суму 63000 грн.

3.6. Акції третьої емісії мають серію III-КМ з № 0001 до № 6300.

3.7. Місце продажу акцій: Україна, Київ, б. Лесі Українки, 34, офіс 312; тел.295-61-25, т/ф 295-91-08.

3.8. Початок продажу акцій — 11 жовтня 1997 р., припинення продажу — 21 жовтня 1997 р.

3.9. Курсову вартість акцій та засоби оплати визначають за домовленістю.

3.10. Розміщення акцій емітент здійснює особисто.

3.11. У разі перевищення передплати акцій розміру запланованої емісії рішення про прийняття або відхилення зайвої передплати приймають загальні збори акціонерів згідно зі ст.30 Закону України «Про господарські товариства».

У разі недосягнення рівня запланованої передплати сплачений статутний фонд збільшується на фактичний обсяг передплати.

3.12. Дивіденди по акціях не нараховуються.

4. Відомості про попередні випуски цінних паперів

4.1. Було проведено:

—першу емісію акцій номінальною вартістю 10 грн. на загальну суму 1030 грн. Всі акції першої емісії —прості іменні. Емісія зареєстрована Міністерством фінансів України 9 жовтня 1995 р. за № 416/1/95;

—другу емісію акцій номінальною вартістю 10 грн. на загальну суму 106230 грн. Усі акції другої емісії —прості іменні. Емісія зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 14 серпня 1997 р. за № 677/1/97.

4.2. Вартість усіх акцій першої та другої емісій сплачена акціонерами повністю.

4.3. Керівні працівники ВАТ «КМФБ» не володіють акціями біржі.

4.4. Можливі чинники ризику в діловій діяльності емітента:

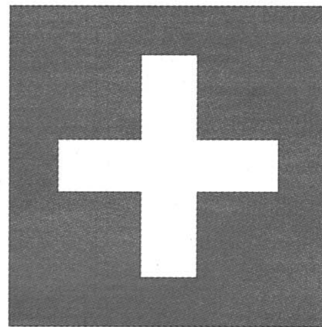
—недосконалість законодавства щодо розвитку фондового ринку;

—непослідовність рішень державних органів щодо приватизації;

—макроекономічна нестабільність у державі за умов економічної реформи.

Головний керуючий КМФБ В. ХОМЕНКО.

«SWS Finance S.A.» Финансовая Компания

Оказывает содействие в получении

КРЕДИТОВ

Очень быстро, под минимальный процент.

Без залога и лишних вопросов

ПОЗВОНИТЕ К НАМ, МЫ ГОВОРИМ ПО-РУССКИ.

Тел./факс в Швейцарии: **+4122-738-01-61** (многоканальный)

Адрес: 4 Place de Chambesy, CH-1292 Geneva, Switzerland.

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/168 про визнання банкрутом Приватного виробничо-торговельного підприємства «Ліга» (м. Львів, вул. Ніжинська, 5, р/р 1468950 у Залізничному відділенні ПІБ України, Львівське регіональне управління).

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/167 щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Мономах» про визнання даної юридичної особи банкрутом (м. Львів, вул. Хуторівка, 24, р/р 1467416 «Приватбанк», Західне головне регіональне управління м. Львова).

The British Council

BRITISH GOVERNMENT CHEVENING SCHOLARSHIPS: COMPETITION FOR ENTRY TO BRITISH UNIVERSITIES AND RESEARCH INSTITUTIONS IN AUTUMN 1998

The British Government's Chevening Scholarships Programme, administered by the British Council, provides the opportunity to undertake postgraduate study or research in Britain, for between three months and one year. The Scholarships cover academic fees, living allowances and one return journey from Ukraine to the UK.

The British Government will offer up to ten Scholarships for the academic year 1998/99, in the following subject areas:

International Law
- legal institutions
- criminal justice
- international environmental law

International Relations
- conflict resolution
- minority issues
- human rights
- multi-lateral organisations

Media Studies
- journalism
- broadcasting

Economic Policy & Reform
- applied economics
- banking
- business studies
- taxation
- insurance

Public Administration
- civil service administration
- regional development

Social Policy & Services

Publishing

Police Studies

Politics

Successful candidates will:

be outstanding in their field
have excellent written and spoken English
be aged between 25 and 40 (approximately)
already have a first degree ("diplom")
be citizens of Ukraine

Initial selection will be by open competition based on completed application forms. Short listed candidates will be invited for interview in Kyiv in January 1998. Selected candidates will have to pass an English test before their awards are confirmed.

Application forms can be obtained from the British Information Centre at the British Council, 9/1 Besarabska Ploshcha, Kyiv 252 004 (telephone Kyiv 294 5518/28/78), or from any of the British Council's regional centres in L'viv, Kharkiv, Odesa and Donetsk. Their addresses can be obtained from the British Information Centre in Kyiv (email: inf@bc.kiev.ua)

The closing date for receipt of completed application forms at the British Council in Kyiv is Friday 28 November 1997. Candidates will be informed if they are being invited to an interview by Friday 9 January 1998.

Application forms and other documents submitted to the British Council will not be returned to candidates.

МАСЛА

М10Г2К, М10В2, М8В, ТП22, М14В2, М6з/12Г1, SAE15W40, ТАП15В, ТАД-17И и др.

ЛЕОЛ

Лебединские масла для вашей техники - высокое качество, минимальные цены, доставка по Украине.

Лебединский нефтемаслозавод.

Сумская область, г.Лебедин.

ТЕЛ.: (05445) 2-21-19, 2-38-54, 5-16-80 2-34-66, 2-29-73.

До відома громадськості

Закрите акціонерне товариство «Продуголь» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електроенергії на території України.

Поштова адреса: 323000, Дніпропетровська обл. м. Павлоград, вул. К. Маркса, 63/58, т/ф (05672) 6-23-15

Філія: 284019, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 67/401, т/ф (03422) 6-09-17.

Арбітражний суд Хмельницької області (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 109-Б/4 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Руслан».

Адреса: 281200, м. Ізяслав, вул. Лермонтова, 4, р/р 468706 в Ізяславській філії АБ «Поділля», код 23131767.

Заяви кредитовів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу 2/204 щодо ПП «Енді» про визнання даної юридичної особи банкрутом (290037, м. Львів, вул. Скрипника, 3/34, р/р 3468394 в АК Електронбанку, МФО 325213).

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/611 про банкрутство ТзОВ «Юлій» (292610, Львівська обл., м. Самбір, вул. Рудецька, 2А, р/р 467731 в Самбірській філії АТ Західно-Українського комерційного банку, МФО 325332, код 22378414).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/609 про банкрутство ТзОВ «Вектро-Поль» (293100, Львівська обл., м. Золочів, вул. Л. Українки, 12, р/р 604701 в Золочівській філії КБ «Приватбанк», МФО 325752).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34.

У номер

● *Дніпропетровськ*

Першими об'єднуються жінки

Жіночих організацій на Дніпропетровщині, як, мабуть, і всюди, чимало. Даються взнаки, певна річ, різні політичні настрої та устремління. Але жінки перші спромоглися піднятися над розбіжностями і суперечностями, бо практично всі їх громадські організації щойно утворили спільну координаційну раду. Запевняють, наче передусім задля розв'язання суто жіночих проблем. Однак не приховують, що раду створено і задля «дружної підготовки та участі в майбутніх парламентських виборах».

● *Ужгород*

Небезпечні іграшки

У Перечинській школі-інтернаті на Закарпатті госпіталізували 120 дітей, у яких виявлено ротавірус, що викликає кишкову патологію. Як повідомили в Міністерстві охорони здоров'я, ротавірусна інфекція — сигнал для посилення санітарно-епідеміологічного контролю, особливо в дитячих колективах. Найчастіше збудник передається контактно-побутовим шляхом — через інфіковані іграшки, предмети вжитку, білизну тощо. Сьогодні 70 дітей уже виписані.

Встановлено медичний та санітарно-епідеміологічний нагляд за станом здоров'я дітей та персоналу школи-інтернату.

● *Донецьк*

Під кулі потрапив не той

Мішенню злочинців, які обстріляли 22 вересня автомобіль, де за кермом сидів Євген Щербань-молодший, був не син народного депутата, а пасажир Юрій Дєдух. Про це повідомив журналістам перший заступник начальника УМВС Донецької області Анатолій Гаврюшенко. Останнім часом Юрій Дєдух постійно мешкав в Естонії, де очолював одну із заснованих Щербанем-старшим фірм. Улітку 96-го його прізвище пов'язували із замахом на життя прем'єр-міністра Павла Лазаренка, але версія не знайшла підтвердження. На переконання міліцейського керівника, як і у трагічному випадку в Донецькому аеропорту, замовлення на вбивство Дєдуха надійшло з-за меж України.

Останні могікани з хутора Носенки

ОДНОСЕЛЬЦІ, поміж собою, бува, називають «мера» хутора Носенки, що неподалік Миргорода (Полтавська область), молодим. Власне, ніякий Федір Михайлович Прокопенко не мер. Так люди охрестили — поважають. Бо не один десяток років тут бригадиром пропрацював. Щодо віку — селяни також «перебрали». Хоч і правда, що зараз у Носенках він, либонь, наймолодший, та тільки шістдесят вісім, як не крути — літа. І ноги слухаються погано, і очі вже не ті.

Усе частіше замість себе на «діло», до якого підрядився кілька років тому, — колгоспних коней вартувати — відряджає свою дружину, бабу Настю. З нею, за словами Федора Михайловича, йому ой як пощастило. Анастасія Антонівна і їсти варить, і майструє, й двом громадським гнідим сіна з літа припасе, їх нагодує, а вночі — посторожує. Така робота в колгоспі додає до сімейного бюджету щомісяця аж 25 гривень. Ще пенсії платять 88 гривень на двох. При своїх корові, кобилі, кабанчику та городах жити можна, вважають Прокопенки.

Носенки — населений пункт малопримітний. Хутір як хутір. Скільки їх таких, безлюдних і вбогих, розкидано по всій Україні! У цьому селищі цегляних будівель —хіба що колгоспна конюшня. А хати — переважно мазанки. Від перенаселеності хутір, звісно, також не страждає. Вісімнадцятьох пенсіонерів, які нині сяк-так підтримують ще животіння Носенків, можна вважати «останніми з могікан». Не стане їх — перестане існувати й хутір.

... Першого удару, згадує «мер», завдала селищу Велика Вітчизняна. До неї тут мешкали 130 осіб — у кожній хатині — четверо-п'ятеро. Після війни хутір недорахувався 20 з лишком чоловіків. Та тільки не вона обезлюднила Носенки.

... У 50-ті населений пункт помалу почав оговтуватися. Звели вівцеферму. У селищі знову з'явилися кілька пар волів, коні. Інтенсивно «запрацювали» 300 гектарів лану. І усе б нічого, аби не хрущовський циркуляр, згідно з яким хутір потрапив до списків неперспективних. І пішло-поїхало... Селянам більше не дозволяли купувати цеглу для спорудження новобудов —зводити їх було заборонено. Школа «перейшла» на чотири класи — за подальшою освітою возили дітей до іншого села. А з часом тутешня школа взагалі наказала довго жити: спочатку поселили в неї військовиків, а там порозтягали на будматеріали. Носенківська молодь у пошуках «цивілізації» залишала батьківські оселі. За нею потягнулися на ПМП до тепер уже міських дітей і старожили.

— За останні п'ять років, — розповідає колишній бригадир, — домівки облишили тринадцять літніх хуторян, які змалку мешкали тут. Тільки більшість їх невдовзі пішли з життя. Нелегко, видно, на схилі віку ставати горожанином. Та й ситніше воно якось біля землі. Я, грішним ділом, також купив було хатину в Пирятині, що на Полтавщині. Почали її з бабою обживати. Та тільки не витримали. Подарували оселю доньці, а самі знову сюди.

На колгоспне керівництво, яке вряди-годи навідується-таки до Носенків (контора — у сусідньому селі за п'ять кілометрів), Прокопенки зла не тримають. Голова і олією іноді обдарує, і крупи «підкине». А помре хто, то й домовину зроблять, і машину дадуть. Ну а хліба купити — запряже баба Настя (про автобус хуторяни давно забули) раз або двічі на тиждень кобилу і гайда до сільмагу. Він поблизу контори. Набере паляниць і собі, і сусідам. Решта — картопля або цибуля — від землі. Он її тут скільки! У Прокопенків 40 соток поля і два городи. Можливо, тому вони ставляться до спроби земельних «прихватизаторів» зробити матінку-годувальницю предметом купівлі-продажу, як до злочину.

— Я знаю, що важко дати їй лад, — каже дід Федір. —Якщо розтягнемо землю на шматки — чим оброблятимемо? Вітчизняні чорноземи — то важка праця. Тільки про це, здається, новітні реформатори навіть не здогадуються.

«Мера» Прокопенка, безумовно, можна вважати експертом у земельних питаннях. І ось підтвердження: якось, скирдуючи солому трактором, Федір Михайлович за літо заробив 3,5 тонни пшениці, а працюючи змалку на землі, за життя на ощадкнижці встиг накладати 120 тисяч радянських карбованців. Його дружина — 110 тисяч. От тільки держава «позичила» гроші і, здається, назавжди. У розпач від тієї втрати «мер» не впав і акцій протесту не чинив — земелька прогодує. А от за подальшу долю Носенків серце болить.

— Від Миргорода кілометрів 40, — розмірковує. —Аби путній голова райадміністрації — можна б дачами хутір забудувати. Місце пречудове. Вода долиною тече впродовж усієї зими — не замерзає. Дорога є. Тільки от біда: багатий зводити дачу тут не буде, а бідному — нема за що...

Та, попри все, «мер» сподівається-таки на краще. Вірить — не вмре хутір, не загине, відродяться Носенки. А як інакше?

Валерій ДРУЖЕНКО.
Полтавська область.

Сьогодні — Міжнародний день людей похилого віку

Спорт

Благодійний дарунок — мікроавтобус

У межах угоди про партнерство Міжнародний олімпійський комітет (МОК) та концерн «Даймлер-Бенц» виступили з ініціативою зробити Національному олімпійському комітету (НОК) України благодійний дарунок —мікроавтобус «Мерседес-Бенц Спринтер Дізель» вартістю у 56 132 німецькі марки. НОК України має використовувати його тільки для гуманітарної діяльності і не може продати.

Позавчора у приміщенні Держкомспорту України відбулася урочиста церемонія передання мікроавтобуса. Перед гостями і журналістами виступили: член МОК, президент НОК України, олімпійський чемпіон Валерій Борзов, член МОК, олімпійський чемпіон Томас Бах (Німеччина), віце-президент концерну «Даймлер-Бенц» Матіас Кляйнерт, заступник голови Держкомспорту України Євген Ясинський, олімпійська чемпіонка Інеса Кравець.

Спонсорська діяльність «Даймлер-Бенц» спрямована на розвиток та підтримку спорту. Зокрема, автогонок («Формула-1»), футболу, тенісу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Футбол. Юнацька збірна України (вік до 16 років) в Борисполі виграла перший матч відбіркового групового турніру чемпіонату Європи у збірної Грузії — 2:0. 1:0 Кондратович (ДЮСШ-15, Київ), 30, 2:0 Левченко («Боруссія», Менхенглабах), 79.

Календар наступних зустрічей нашої команди: **29 жовтня** (Бориспіль) — Україна — Румунія. **14 листопада.** Румунія — Україна. **2 грудня**. Грузія — Україна.

Крим, Рим і... фортеп'яно

(Початок на 1-й стор.).

Оцінку давали і глядачі півфінального концерту-конкурсу у Римі. Вони виставляли бали всім учасникам цього захопливого дійства шести дуетів. Отже, наша українська пара справила добре враження на прискіпливого і вибагливого римського глядача. І цей феномен — не випадковість. Минулого року Щербакови здобули у музичному інтернаціональному турне третє місце, а нинішнього —друге. Конкурс завершився у квітні. Тепер музиканти чекають на гастрольні запрошення. Адже саме можливість популяризації свого високого мистецтва у найпрестижніших театрах світу — нагорода лауреатам.

— Але всього цього могло не статися, — каже Юрій Щербаков. — Бо ми не мали ані державної фінансової підтримки, ані власних коштів, щоб здійснити творчу поїздку до Рима, навіть ввійшовши до шестірки найсильніших музикантів міжнародного турне. Лише завдяки тому, що наш земляк, кримчанин, народний депутат України, відома у нас людина, шанувальник мистецтва Альберт Жумикін допоміг нам, здійснилася ця поїздка. Ми зобов'язані були здобути перемогу. Адже наш дует був єдиний, хто з України потрапив у півфінал. І нам було приємно представляти нашу державу у музичному світі.

— Наші концерти, — продовжує Ольга, — записувало навіть радіо Ватикану, ми відчули захоплення публіки, симпатії до нас і до нашої країни. У свою чергу, ми налагаємося пожвавити музичне життя і в Криму. Скажімо, проводили тут міжнародний фестиваль фортеп'янних дуетів. І хоча їх було лише п'ять — з Москви, Смоленська, Молдови та Швейцарії і, звичайно, наш, гастролі по Криму вдалися. Зали були переповнені...

Моя бесіда з Ольгою і Юрієм Щербаковими відбулася після їхнього концерту у Колонному залі імені М. Лисенка в Національній філармонії. Це був чудовий вечір, сповнений натхнення і приємних неповторних вражень від музики. На жаль, зал Національної філармонії не був переповнений. Але тут були справжні шанувальники музики. Вони захоплено слухали, а потім запитували артистів: «А чому ви так рідко буваєте в Києві, чому ми вас не знаємо?»

Юрій на моє запитання про те, як він ставиться до непопулярності класичної музики, відповів: «Нормально. Адже уподобання у людей різні. Головне, що наша музика, наш дует не залишають байдужими тих, хто хоча б раз потрапив на концерт. Ми молоді і сповнені бажання вдосконалюватися і завойовувати прихильників класики. У нашому репертуарі — більш як сто творів. І бажання його поповнити нездоланне».

Сімейному фортеп'янному дуетові Ользі і Юрію Щербаковим хочеться побажати сповнення їхніх мрій. А ще — нехай музична аура над їхніми дітьми Святославом і Вікторією також не згасає. А меценатам — музики! Душевно.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Між іншим

На чужих гусеницях далеко не поїдеш

У цехах АТ "Вінницький підшипниковий завод" складено три перших трактори МТЗ-80. За словами директора підприємства Валерія Повстенюка, випуск таких машин передбачено державною програмою "Український трактор", до виконання якої залучено згадане АТ. Нова машина з'явилась у співдружності з мінськими тракторобудівниками: білоруси поставляють комплектуючі (у взаєморозрахунках за отримані підшипники), а вінничани складають з них трактори.

Попит на новий МТЗ-80 є: господарства Вінниччини мають потребу майже у двох тисячах машин (крім оранки й обробітку грунту, їх можна використовувати як екскаватори). Виробничі потужності заводу (тут виготовляють 150 типів підшипників до сільськогосподарських машин та автомобілів, які надходять у 13 країн світу), дають можливість протягом року «видавати» тисячу агрегатів.

Щоправда, господарники тільки прицінюються до новинки: не по кишені їм "інтернаціональний" МТЗ-80. Надто вже дорогими виявились чужі гусениці. На таких, кажуть вони, далеко не поїдеш.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 245708.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311184.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.